QURAN (POLISH)

2 - Al-Baqarah

1. Alif. Lam. Mim.

2. To jest Ksiega - nie ma co do tego zadnej watpliwosi - droga prosta dla bogobojnych;

3. Dla tych ktÃ³rzy wierza w to co skryte, ktÃ³rzy odprawiaja modlitwe i rozdaja z tego, w co ich zaopatrzylismy;

4. i dla tych, ktÃ³rzy wierza w to, co tobie zeslalismy, i w to, co zostalo zeslane przed toba; oni wierza mocno w zycie ostateczne.

5. Tacy sa na drodze prostej, danej im od ich Pana, i oni beda szczesliwi.

6. Zaprawde, tym, ktÃ³rzy nie wierza, jest wszystko jedno, czy ty ich ostrzegasz, czy nie ostrzegasz, oni i tak nie uwierza.

7. BÃ³g nalozyl pieczec na ich serca i na ich sluch, a na ich oczach polozyl zaslone. Dla nich kara bedzie straszna.

8. WsrÃ³d nich sa tacy, ktÃ³rzy mÃ³wia: "Wierzymy w Boga i w Dzien Ostatni!" Lecz oni wcale nie sa wierzacymi.

9. Oni usiluja oszukac Boga i tych, ktÃ³rzy wierza, lecz oszukuja tylko siebie samych; oni tego nie pojmuja.

10. W ich sercach jest choroba, a BÃ³g jeszcze powieksza ich chorobe. Spotka ich kara. bolesna za to, ze klamia.

11. A kiedy im mÃ³wia: Nie szerzcie zepsucia na ziemi!" oni mÃ³wia: "My tworzymy tylko dobro!"

12. Czyzby? Zaprawde oni szerza zgorszenie i nie sa tego swiadomi!

13. A kiedy im mÃ³wia: "Uwierzcie tak, jak wierza ci ludzie!" " oni mÃ³wia : "Czyz my mamy wierzyc, jak wierzacy . Czyzby? Zaprawde, to oni sa,glupcami, lecz oni nie wiedza!

14. A kiedy spotykaja tych, ktÃ³rzy wierza, mÃ³wia: "My wierzymy!" A kiedy sa sami ze swoimi szatanami , to mÃ³wia: "My przeciez jestesmy z wami. My sobie tylko zartujemy!"

15. BÃ³g zazartuje z nich i przedluzy ich trwanie w buncie, w ktÃ³rym wedruja na oslep.

16. To sa ci, ktÃ³rzy kupili bladzenie za droge prosta; nie przyniÃ³sl im jednak korzysci ich handel i nie znalezli sie na drodze prostej .

17. Oni sa podobni do tego, ktÃ³ry zapalil ogien, a kiedy ogien oswietlil to, co bylo wokÃ³l niego, BÃ³g zabral im swiatlo i pozostawil ich w ciemnosciach, tak iz nie mogli widziec.

18. Glusi, niemi i slepi - oni nie zawrÃ³ca.

19. Albo do chmury burzowej na niebie - w niej sa ciemnosci, grzmot i blyskawica. Oni, obawiajac sie smierci, wkladaja palce w swoje uszy przed piorunami. BÃ³g obejmuje niewiernych.

20. Blyskawica omal nie odbiera im wzroku. Za kazdym razem, kiedy ona daje im swiatlo, oni ida w nim; a kiedy ogarnia ich ciemnosc , oni sie zatrzymuja. Jesliby zechcial BÃ³g, to zabralby im sluch i wzrok. Zaprawde, BÃ³g jest nad kazda rzecza wszechwladny !

21. O ludzie! Czcijcie waszego Pana, ktÃ³ry was stworzyl, jak i tych, ktÃ³rzy byli przed wami! - byc moze, wy bedziecie bogobojni!

22. On jest Tym, ktÃ³ry uczynil dla was ziemie poslaniem, niebo - budowla. On spuscil z nieba wode sprawil, ze dzieki niej wyrosly owoce Jako zaopatrzenie dla was. Nie dawajcie wiec Bogu rÃ³wnych, skoro wy wiecie.

23. A jesli pozostajecie w watpliwosci wobec tego, co zeslalismy Naszemu sludze, o przyniescie sure podobna do tego wezwijcie

waszych swiadkÃ³w, poza Bogiem,

24. A jesli jestescie prawdomÃ³wni! a jesli tego nie uczynicie a wy nigdy tego nie uczynicie - to bÃ³jcie sie ognia a paliwem jego beda ludzie i kamienie - ktÃ³ry zostal przygotowany dla niewiernych.

25. I zwiastuje radosna wiesc tym, ktÃ³rzy uwierzyli i czynili dobre dziela, iz dla nich beda Ogrody, gdzie w dole plyna strumyki. ilekroc sa zaopatrywani w jakiekolwiek owoce z nich, oni mÃ³wia: ‚To jest to, co otrzymywalismy kiedys!", albowiem to, co otrzymuja, jest bardzo podobne. beda tam mieli malzonki czyste beda tam przebywac na wieki.

26. Zaprawde, BÃ³g sie nie wstydzi przytoczyc jako podobienstwo komara lub czegos znaczniejszego. A ci, ktÃ³rzy wierza, wiedza, ze to jest prawda od ich Pana. A ci, ktÃ³rzy nie wierza, mÃ³wia: "CÃ³z to chcial BÃ³g wyrazic przez to podobienstwo?" Przez nie On sprowadza z drogi wielu i prowadzi droga prosta wielu. Lecz On sprowadza przez to z drogi tylko ludzi bezboznych.

27. Ci, ktÃ³rzy naruszaja przymierze Boga, chociaz je przedtem uroczyscie potwierdzili; ci, ktÃ³rzy przecinaja to, co BÃ³g nakazal zlaczyc, i ci, ktÃ³rzy szerza zgorszenie na ziemi - oni wszyscy poniosa strate.

28. Jakze mozecie nie wierzyc w Boga? Byliscie umarlymi, a On dal wam zycie; potem sprowadzi na was smierc i znowu da wam zycie; wtedy do Niego zostaniecie sprowadzeni.

29. On jest Tym, ktÃ³ry stworzyl dla was wszystko to, co jest na ziemi. Nastepnie zwrÃ³cil sie ku niebu i uksztaltowal je w siedem niebios. On jest o kazdej rzeczy wszechwiedzacy!

30. I oto powiedzial twÃ³j Pan do aniolÃ³w: "Ja umieszcze na ziemi namiestnika. " Oni powiedzieli: "Czy Ty umiescisz na niej tego, kto bedzie szerzyl na niej zepsucie i bedzie przelewal krew, kiedy my glosimy Twoja chwale i glosimy Twoja swietosc?" Powiedzial: "Zaprawde, Ja wiem to, czego wy nie wiecie!"

31. I On nauczyl Adama wszystkich imion , potem przedstawil wszystkie stworzenia aniolom mÃ³wiac: "Obwiesccie Mi ich imiona, jesli jestescie prawdomÃ³wni!"

32. Oni powiedzieli: "Chwala Tobie! My nie mamy zadnej innej wiedzy poza tym, czego nas nauczyles. Ty, zaprawde, jestes Wszechwiedzacy, Madry!"

33. On powiedzial: O Adamie! "Obwiesc im ich imiona!" A kiedy Adam im obwiescil ich imiona, powiedzial Pan: "Czyz wam nie powiedzialem? Ja znam to, co skryte, w niebiosach i na ziemi, i Ja wiem, co wy ujawniacie i co skrywacie."

34. A kiedy powiedzielismy do aniolÃ³w: "Oddajcie poklon Adamowi!", oni oddali poklon, z wyjatkiem Iblisa. On odmÃ³wil, wbil sie w pyche i znalazl sie wsrÃ³d niewiernych.

35. I powiedzielismy: O Adamie!" Zamieszkajcie, ty i twoja malzonka, w Ogrodzie i jedzcie jego owoce dowolnie, skad chcecie: lecz nie zblizajcie sie do tego drzewa, bo znajdziecie sie miedzy niesprawiedliwymi!"

36. Wtedy szatan spowodowal, ze potkneli sie o nie, i wyprowadzil ich z tego stanu, w ktÃ³rym sie znajdowali. I powiedzielismy im: "Idzcie precz! Wy bedziecie wrogami jedni dla drugich! Bedziecie mieli stale miejsce pobytu na ziemi i uzywanie do pewnego czasu."

37. Wtedy otrzymal Adam od swojego Pana pewne slowa i On zwrÃ³cil sie ku niemu. Albowiem On jest Przebaczajacy, Litosciwy!

38. Powiedzielismy: "Idzcie precz stad wszyscy! Lecz przyjdzie do was ode Mnie droga prosta. A ci, ktÃ³rzy pÃ³jda po Mojej drodze prostej, nie beda sie lekac i nie beda sie smucic."

39. A ci, ktÃ³rzy nie uwierzyli i za klamstwo uznali Nasze znaki, beda mieszkancami ognia; oni tam beda przebywac na wieki.

40. O synowie Izraela! Wspominajcie Moje dobrodziejstwa, ktÃ³rymi was obdarzylem, i wypelniajcie wiernie Moje przymierze, wtedy i Ja bede wypelnial wasze przymierze. I bÃ³jcie sie Mnie!

41. Wierzcie w to, co Ja zeslalem, potwierdzajac prawdziwosc tego, co wy posiadacie; i nie badzcie pierwszymi wsrÃ³d tych, ktÃ³rzy w to nie wierza! I nie sprzedajcie Moich znakÃ³w za niska cene! I bÃ³jcie sie Mnie!

42. I nie ubierajcie prawdy w falsz! I nie ukrywajcie prawdy, skoro przeciez wiecie!

43. Odprawiajcie modlitwe i dawajcie jalmuzne; sklaniajcie sie z tymi, ktÃ³rzy sie sklaniaja!

44. Czy bedziecie nakazywac ludziom dobroc, a zapominac o sobie samych? wy przeciez recytujecie Ksiege. Czy nie rozumiecie?

45. Proscie o pomoc w cierpliwosci i w modlitwie! Zaprawde, to jest trudna rzecz, ale nie dla ludzi pokornych,

46. ktÃ³rzy mysla, ze spotkaja swego Pana, i ze do Niego powrÃ³ca.

47. O synowie Izraela! Wspominajcie Moje dobrodziejstwa, ktÃ³rymi was obdarzylem! Zaprawde, Ja was wynioslem ponad swiaty!

48. I bÃ³jcie sie Dnia, kiedy dusza nie bedzie mogla zaplacic niczym za druga dusze, i nie bedzie przyjete jej wstawiennictwo; ani nie bedzie przyjeta zadna rÃ³wnowartosc i nikt nie otrzyma wspomozenia!

49. I oto wybawilismy was od ludzi Faraona, ktÃ³rzy nakladali na was ciezka kare, zabijali waszych synÃ³w, a pozostawiali przy zyciu wasze kobiety. W tym jest dla was wielkie doswiadczenie od waszego Pana.

50. Oto rozdzielilismy dla was morze i wyratowalismy was, a zatopilismy lud Faraona na waszych oczach.

51. A kiedy zawarlismy przymierze z Mojzeszem na czterdziesci nocy, wtedy, w czasie jego nieobecnosci, wzieliscie sobie cielca, i staliscie sie niesprawiedliwi!

52. potem jednak przebaczylismy wam. Byc moze, bedziecie wdzieczni!

53. Oto dalismy Mojzeszowi Ksiege i rozrÃ³znienie ; byc moze, wy pÃ³jdziecie droga prosta!

54. powiedzial Mojzesz do swego ludu: "O ludu mÃ³j ! Wyrzadziliscie niesprawiedliwosc sami sobie, wybierajac cielca. NawrÃ³ccie sie wiec do waszego StwÃ³rcy, i zabijajcie sie! Tak bedzie dla was lepiej w obliczu waszego StwÃ³rcy, i On sie ku wam nawrÃ³ci. Zaprawde, On jest Przebaczajacy, Litosciwy!"

55. Kiedy powiedzieliscie: "O Mojzeszu! My ci nie uwierzymy, dopÃ³ki nie zobaczymy Boga na jawie." Wtedy porazil was piorun na oczach wszystkich.

56. Potem wskrzesilismy was, po waszej smierci. Byc moze, bedziecie wdzieczni!

57. I ocienilismy was bialym oblokiem, i spuscilismy na was manne i przepiÃ³rki: "Jedzcie wspaniale rzeczy, w ktÃ³re was zaopatrzylismy!" Oni nie Nam wyrzadzili niesprawiedliwosc, lecz wyrzadzili niesprawiedliwosc sobie samym.

58. Oto powiedzielismy: "Wejdzcie do tego miasta i jedzcie tam swobodnie, co chcecie. Wchodzcie do bramy, wybijajac poklony, i mÃ³wcie: "Przebaczenie!" Przebaczymy wam wasze grzechy i damy wiecej tym, ktÃ³rzy czynia dobro."

59. Lecz niesprawiedliwi zamienili slowo, ktÃ³re im zostalo powiedziane, na inne slowo. I spuscilismy na niesprawiedliwych gniew z nieba za to, iz byli bezbozni.

60. A kiedy Mojzesz prosil o wode dla swojego ludu, "Uderz swoja laska o skale!" "I wytrysnelo z niej dwanascie zrÃ³del, tak iz wszyscy ludzie znali miejsce swego wodopoju. "Jedzcie i pijcie z tego, w co zaopatrzyl was BÃ³g! I nie czyncie zla na ziemi jako gorszyciele!"

61. Kiedy powiedzieliscie: "O Mojzeszu! My nie mozemy zniesc jednego rodzaju pozywienia. Popros dla nas swego Pana, aby On przygotowal dla nas to, co wydaje ziemia, jak: jarzyny, ogÃ³rki, czosnek, soczewica i cebula." - On powiedzial: "Czyzbyscie chcieli zamienic to, co jest lepsze, na to, co jest gorsze? Uchodzcie do Egiptu, tam bedziecie miec, o co prosicie!" I doznali ponizenia i biedy, i sciagneli na siebie gniew Boga. Stalo sie tak, poniewaz nie wierzyli w znaki Boga i zabijali prorokÃ³w bez zadnego prawa. Stalo sie tak, poniewaz zbuntowali sie i byli wystepni.

62. Zaprawde, ci, ktÃ³rzy uwierzyli, ci, ktÃ³rzy wyznaja judaizm, chrzescijanie i sabejczycy, i ci, ktÃ³rzy wierza w Boga i w Dzien Ostatni i ktÃ³rzy czynia dobro, wszyscy otrzymaja nagrode u swego Pana; i nie odczuja zadnego leku, i nie beda zasmuceni!

63. Oto zawarlismy z wami przymierze i wznieslismy nad wami gÃ³re: "Trzymajcie mocno to, co wam dalismy, i wspominajcie to, co tam jest! Byc moze, bedziecie bogobojni!"

64. Wy jednak potem odwrÃ³ciliscie sie. I gdyby nie laska Boga nad wami i Jego milosierdzie, to bylibyscie miedzy stratnymi.

65. Znacie juz tych sposrÃ³d was, ktÃ³rzy naruszyli sabat; My im powiedzielismy: "Badzcie malpami wzgardzonymi!"

66. I uczynilismy z nich przyklad ostrzegajacy SURA II - KROWA dla wspÃ³lczesnych i dla potomnych i napomnienie dla

bogobojnych.

67. I kiedy powiedzial Mojzesz do swego ludu: "Zaprawde, BÃ³g nakazuje wam zabic krowe!" - oni powiedzieli: "Czy ty sobie z nas zartujesz?" On powiedzial: "Uciekam sie do Boga, by nie byc miedzy glupimi!"

68. Oni powiedzieli: "Pros dla nas swego Pana, aby nam wyjasnil, jaka ona ma byc?" On powiedzial: "MÃ³wi Pan: TTo ma byc krowa nie stara ani nie ciele, lecz cos posredniego. Czyncie wiec, co wam zostalo nakazane!t"

69. Oni powiedzieli: "Pros dla nas swego Pana, aby nam wyjasnil, jaka ma byc jej barwa?" On powiedzial: "Pan mÃ³wi: TTa krowa ma byc zÃ³lta w odcieniu jasnym, i cieszyc oczy patrzacych.t"

70. Oni powiedzieli: "Pros dla nas swegoPana, aby nam wyjasnil, jaka ona ma byc? Przeciez krowy, wedlug nas, sa do siebie podobne, i jesli BÃ³g zechce, to znajdziemy sie na drodze prostej."

71. On powiedzial: "Pan mÃ³wi: TTo ma byc krowa nie noszaca jarzma, ktÃ³ra nie .orze ziemi ani nie nawadnia pola, zdrowa i cala, nie posiadajaca znamienia.t" Oni powiedzieli: "Teraz przyniosles nam prawde!" I zabili ja na ofiare, ale omal tego nie zaniechali.

72. Kiedy zabiliscie pewnego czlowieka i sprzeczaliscie sie w tej sprawie - a BÃ³g ujawnia to, co wy ukrywacie -

73. powiedzielismy: "Uderzcie go jakasa czescia z niej!" Tak BÃ³g ozywia umarlych i ukazuje wam Swoje znaki. Byc moze, bedziecie rozumni!

74. Potem znÃ³w wasze serca staly sie zatwardziale; staly sie jak kamien albo jeszcze twardsze. Bo, zaprawde, wsrÃ³d kamieni sa takie, z ktÃ³rych wytryskaja strumyki; i wsrÃ³d nich, zaprawde, sa takie, ktÃ³re pekaja i wyplywa z nich woda; i wsrÃ³d nich, zaprawde, sa takie, ktÃ³re staczaja sie z obawy przed Bogiem. A BÃ³g nie lekcewazy tego, co czynicie!

75. Czyz wy pragniecie, zeby oni wam uwierzyli, kiedy wsrÃ³d nich byla grupa takich, ktÃ³rzy slyszeli slowo Boga, nastepnie je wypaczyli, kiedy juz je zrozumieli, a przeciez dobrze wiedzieli.

76. Kiedy oni spotykaja tych, ktÃ³rzy uwierzyli, mÃ³wia: "Uwierzylismy!" A kiedy znajda sie sami miedzy soba, mÃ³wia: "Czy wy bedziecie mÃ³wic im o tym, co objawil wam BÃ³g, azeby sie sprzeczali z wami przed waszym Panem?"

77. Czyz nie jestescie rozumni? " Czyz nie wiecie, ze BÃ³g zna to, co oni ukrywaja, i to, co glosza jawnie?

78. WsrÃ³d nich sa ludzie niepismienni, ktÃ³rzy nie znaja Ksiegi, lecz tylko marzenia; oni snuja jedynie przypuszczenia.

79. Biada wiec tym, ktÃ³rzy pisza Ksiege swoimi rekami, a potem mÃ³wia: "To pochodzi od Boga!" - aby to sprzedac za niska cene. Biada im wiec za to, co napisaly ich rece! I biada im za to, co oni zyskuja!

80. Oni powiedzieli: "Ogien nas dotknie tylko przez pewna liczbe dni." Powiedz: "Czy wy zawarliscie przymierze z Bogiem? BÃ³g nigdy nie lamie Swojego przymierza! Albo tez mÃ³wicie przeciw Bogu to, czego nie wiecie?"

81. Tak! Ten, kto popelnil zlo i kogo objal grzech - tacy jak on beda mieszkancami ognia; tam beda przebywac na wieki.

82. A ci, ktÃ³rzy wierza i czynia dobre dziela, beda mieszkancami Ogrodu; tam beda przebywac na wieki.

83. Oto zawarlismy przymierze z synami Izraela: "Nie bedziecie czcic nikogo innego, jak tylko Boga; rodzicom okazujcie dobroc i bliskim krewnym, i sierotom, i biednym. Przemawiajcie do ludzi uprzejmie! Odprawiajcie modlitwe i dawajcie jalmuzne!" Potem jednak wyscie sie odwrÃ³cili oprÃ³cz nielicznych sposrÃ³d was, i wy sie sprzeciwiacie.

84. I oto zawarlismy z wami przymierze: "Nie bedziecie przelewac krwi! Nie bedziecie sie wzajemnie wypedzac z waszych domostw!" Potem wy potwierdziliscie to i zaswiadczyliscie.

85. Wy jednak zabijaliscie sie wzajemnie; wypedziliscie czesc z was z wlasnych domostw, spiskujac przeciwko nim w grzechu i wrogosci. A jesli przychodza do was jako jency, to ich wykupujecie. OtÃ³z wypedzanie ich bylo wam zakazane. Czyz mozecie wierzyc w jedna czesc Ksiegi, a nie wierzyc w inna jej czesc? A zaplata dla tych sposrÃ³d was, ktÃ³rz to czynia, bedzie hanba w zyciu tego swiata, a w Dniu Zmartwychwstania beda skierowani ku najstraszniejszej karze. BÃ³g nie lekcewazy tego, co czynicie!

86. Oto sa ci, ktÃ³rzy kupili zycie tego swiata za zycie ostateczne. Nie bedzie im zmniejszona kara i nie otrzymaja zadnej pomocy.

87. Dalismy juz Mojzeszowi Ksiege i w slad za nim wyslalismy poslancÃ³w. I dalismy Jezusowi, synowi Marii, jasne dowody; i

umocnilismy go Duchem Swietym. Czyz za kazdym razem, kiedy przychodzil do was poslaniec z tym, czego nie pragna wasze dusze, nie wzbijaliscie sie w pyche i nie uwazaliscie jednych za klamcÃ³w, a innych czyz nie zabijaliscie?

88. Oni mÃ³wia: "Nasze serca nie sa obrzezane." Taki Niech ich BÃ³g przeklnie za ich niewiare! Jakze malo oni wierza!

89. Kiedy przyszla do nich Ksiega od Boga, potwierdzajaca prawdziwosc tego, co oni posiadaja - a oni przedtem prosili o zwyciestwo nad tymi, ktÃ³rzy nie uwierzyli - i kiedy przyszlo do nich to, co oni juz znali, oni w to nie uwierzyli. Przeklenstwo Boga nad niewierzacymi!

90. Jakze zle jest to, za co sprzedali swoje dusze! Oni nie uwierzyli w to, co zeslal BÃ³g, ze zlosci, iz BÃ³g zsyla Swoja laske, komu chce ze Swoich slug. I sciagneli na siebie gniew za gniewem. A niewiernych spotka kara ponizajaca!

91. A kiedy im mÃ³wia: "Wierzcie w to, co zeslal BÃ³g!" - oni mÃ³wia: "My wierzymy w to, co nam zostalo zeslane." Lecz oni nie wierza w to, co przyszlo potem; a przeciez to jest prawda potwierdzajaca to, co oni posiadaja. Powiedz: "A dlaczego przedtem zabijaliscie prorokÃ³w Boga, jesli jestescie wierzacymi?"

92. Juz Mojzesz przyszedl do was z jasnymi dowodami. Nastepnie wzieliscie sobie cielca i byliscie niesprawiedliwi.

93. I oto zawarlismy z wami przymierze, i wznieslismy ponad wami GÃ³re: "Wezmijcie to, co wam dalismy, z cala moca i sluchajcie!" Oni powiedzieli: "My sluchamy i buntujemy sie!" Oni zostali napojeni w swoich sercach cielcem, z powodu swojej niewiary. Powiedz: "Jakze zle jest to, co wam nakazuje wasza wiara - skoro jestescie wierzacymi!"

94. Powiedz: "Jesli siedziba ostateczna jest wylacznie dla was wybrana, a nie dla innych ludzi, to zyczcie sobie smierci, jesli jestescie prawdomÃ³wni!"

95. Lecz oni nie beda jej sobie zyczyc nigdy z powodu tego, co przygotowaly pierwej ich rece. BÃ³g zna dobrze ludzi niesprawiedliwych.

96. A ty z pewnoscia znajdziesz ich jako najbardziej chciwych tego zycia sposrÃ³d wszystkich ludzi - nawet bardziej niz balwochwalcy! - Kazdy z nich chcialby zyc tysiac lat. Lecz i to nie oddaliloby ich od kary, jesliby im dane bylo zyc tak dlugo. BÃ³g widzi jasno to, co wy czynicie.

97. Powiedz: "OtÃ³z kto jest nieprzyjacielem Gabriela?!" Przeciez to on zeslal go na twoje serce, za zezwoleniem Boga; dla potwierdzenia prawdziwosci tego, co bylo zeslane przed nim, jako droge prosta i radosna wiesc dla wierzacych.

98. OtÃ³z ten, kto jest wrogiem Boga, Jego aniolÃ³w i Jego poslancÃ³w, i Gabriela, i Michala... - poniewaz BÃ³g jest wrogiem dla niewiernych!

99. Zeslalismy tobie znaki jasne i nie wierza w nie tylko ludzie bezbozni.

100. Czy nie jest tak, ze kiedy oni zawieraja przymierze, to czesc z nich je odrzuca? Tak! Wiekszosc z nich nie wierzy!

101. A kiedy przyszedl do nich Poslaniec Boga, potwierdzajac prawdziwosc tego, co oni posiadaja, to czesc tych, ktÃ³rym juz zostala dana Ksiega, odrzucila Ksiege Boga za swoje plecy - jak gdyby wcale nie wiedzieli.

102. Oni poszli za tym, co opowiadali szatani o krÃ³lestwie Salomona. Salomon nie byl niewiernym, lecz szatani byli niewiernymi i nauczali ludzi czarÃ³w i tego, co zostalo zeslane dwom aniolom w Babilonie: Harutowi i Marutowi. Oni jednak nie nauczali nikogo, pÃ³ki nie powiedzieli: "My jestesmy tylko pokuszeniem, nie badz wiec niewiernym!" I od tych dwÃ³ch aniolÃ³w uczyli sie ludzie tego, co moze rozdzielic meza od zony. Lecz oni nie szkodza przez to nikomu, jedynie za zezwoleniem Boga. I oni nauczyli sie tego, co im szkodzilo i nie przynosilo korzysci, wiedzac dobrze, ze ten, kto to kupi, nie bedzie mial udzialu w zyciu ostatecznym. A z pewnoscia zle jest to, co oni kupili za swoje dusze! Gdybyz oni byli wiedzieli!

103. A gdyby oni uwierzyli i byli bogobojni, to z pewnoscia nagroda od Boga bylaby lepsza! Gdybyz oni byli wiedzieli!

104. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! Nie mÃ³wcie: "Obserwuj nas!", lecz mÃ³wcie: "Patrz na nas!" - i sluchajcie! A niewiernych czeka kara bolesna!

105. Nie chcieliby ci niewierzacy sposrÃ³d ludu Ksiegi ani tez balwochwalcy, aby zostalo wam zeslane jakies dobro od waszego Pana. A BÃ³g obdarowuje szczegÃ³lnie Swoim milosierdziem, kogo chce. BÃ³g jest wladca laski ogromnej!

106. Kiedy znosimy jakis znak albo skazujemy go na zapomnienie, przynosimy lepszy od niego lub jemu podobny. Czyz ty nie wiesz, ze BÃ³g jest nad kazda rzecza wszechwladny?!

107. 'Czyz ty nie wiesz, ze do Boga nalezy krÃ³lestwo niebios i ziemi i ze, poza Bogiem, nie ma dla nas ani opiekuna, ani pomocnika?

108. A moze wy chcecie zapytac waszego poslanca, tak jak pytali przedtem Mojzesza? A kto wymienia wiare za niewiare, ten zbladzil z rÃ³wnej drogi.

109. Wielu sposrÃ³d ludu Ksiegi chcialoby uczynic was ponownie niewiernymi, kiedy juz uwierzyliscie, przez zawisc pochodzaca od nich samych; a przeciez prawda stala sie dla nich jasna. Przebaczcie i odwrÃ³ccie sie, dopÃ³ki BÃ³g nie przyjdzie ze Swoim rozkazem. Zaprawde, BÃ³g jest nad kazda rzecza wszechwladny!

110. Odprawiajcie modlitwe i dawajcie jalmuzne! A cokolwiek dobrego przygotujecie pierwej dla siebie samych, znajdziecie to u Boga. Zaprawde, BÃ³g widzi jasno to, co wy czynicie!

111. Oni mÃ³wia: "Nikt nie wejdzie do Ogrodu, prÃ³cz wyznawcÃ³w judaizmu lub chrzescijan." Takie sa ich pragnienia. Powiedz: "Przytoczcie wasz argument, jesli jestescie prawdomÃ³wni!"

112. Tak! Ten, kto poddal calkowicie swe oblicze Bogu i czyni dobro, bedzie mial nagrode u swego Pana. I tacy nie doznaja zadnego leku ani tez nie beda sie smucic.

113. Zydzi mÃ³wia: "Chrzescijanie nie stoja na niczym!"; a chrzescijanie mÃ³wia: "Zydzi nie stoja na niczym!" - a przeciez oni recytuja Ksiege! Podobne slowa mÃ³wia ci, ktÃ³rzy nie wiedza. BÃ³g rozsadzi miedzy nimi w Dniu Zmartwychwstania to, w czym oni sie rÃ³znili.

114. A kto jest bardziej niesprawiedliwy anizeli ten, kto przeszkadza, aby Jego imie bylo wspominane w swiatyniach Boga, i anizeli ten, kto usiluje je zniszczyc? Tacy powinni wchodzic do nich przepelnieni strachem. Dla nich na tym swiecie - hanba; i dla nich w zyciu ostatecznym - kara straszna!

115. Do Boga nalezy WschÃ³d i ZachÃ³d! I gdziekolwiek sie obrÃ³cicie, tam jest oblicze Boga! Zaprawde, BÃ³g jest wszechobejmujacy, wszechwiedzacy!

116. Oni mÃ³wia: "BÃ³g wzial Sobie syna!" - Niech Mu bedzie chwala! - Wcale nie! Do Niego nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! Wszystko Jemu pokornie sluzy.

117. On jest StwÃ³rca niebios i ziemi. I kiedy On cos postanowi, to tylko mÃ³wi: "Badz!" - i ono sie staje.

118. MÃ³wia ci, ktÃ³rzy nie wiedza: "Dlaczego nie przemÃ³wi do nas BÃ³g?" albo: "Dlaczego nie przychodzi do nas jakis znak?" Podobnymi slowami mÃ³wili ci, ktÃ³rzy byli przed nimi. Albowiem podobne byly do siebie ich serca. Juz wyjasnilismy znaki ludziom szczerze wierzacym.

119. Oto poslalismy ciebie z prawda jako zwiastuna radosnej wiesci i jako ostrzegajacego. Ty nie bedziesz pytany o mieszkancÃ³w ognia piekielnego.

120. I nie beda nigdy z ciebie zadowoleni ani wyznawcy judaizmu, ani chrzescijanie, dopÃ³ki nie pÃ³jdziesz za ich religia. Powiedz: "Zaprawde, droga Boga - to jest droga prawdziwa!" I zapewne, jesli ty pÃ³jdziesz za ich namietnosciami - po tym, jak przyszla do ciebie wiedza - nie bedziesz mial przed Bogiem ani opiekuna, ani pomocnika.

121. Ci, ktÃ³rym dalismy Ksiege, recytuja ja nalezna jej recytacja; oto ci, ktÃ³rzy w nia wierza. A ci, ktÃ³rzy w nia nie wierza, poniosa strate. `

122. O synowie Izraela! Wspomnijcie Moje dobrodziejstwa, ktÃ³rymi was obdarzylem, i to, ze wynioslem was ponad swiaty!

123. I bÃ³jcie sie Dnia, kiedy zadna dusza nie bedzie mogla niczym zaplacic za inna dusze; i nie bedzie od niej przyjeta zadna rÃ³wnowartosc; i nie pomoze jej zadne wstawiennictwo; nikt z nich nie otrzyma zadnej pomocy!

124. oto Pan doswiadczyl Abrahama pewnymi slowami; i on wypelnij je. Powiedzial On: "Ja uczynie ciebie przewodnikiem dla ludzi." Powiedzial: "I z mojego potomstwa?" Powiedzial On: "Moje przymierze nie obejmuje niesprawiedliwych?"

125. I oto uczynilismy ten Dom miejscem nawiedzania i miejscem bezpiecznym. I wezcie sobie jako miejsce modlitwy stacje Abrahama. Zawarlismy przymierze z Abrahamem i Isma`ilem: "Oczysccie MÃ³j Dom dla odprawiajacych okrazenia, dla tych, ktÃ³rzy pozostaja w medytacji, i dla tych, ktÃ³rzy sie pochylaja i wybijaja poklony."

126. Oto powiedzial Abraham: "Panie mÃ³j! Uczyn te kraine bezpieczna i daj zaopatrzenie jej mieszkancom z jej owocÃ³w - tym z nich, ktÃ³rzy uwierzyli w Boga i w Dzien Ostatni." Powiedzial Pan: "A tym, ktÃ³rzy nie uwierzyli, Ja pozwole uzywac nieco zycia, potem sila sprowadze ich do kary ognia. A jakze to zle miejsce przybycia!"

127. I kiedy Abraham i Isma`il wznosili fundamenty, Domu: "Panie nasz! Przyjmij to od nas, przeciez Ty jestes Slyszacy, Wszechwiedzacy!

128. Panie nasz! Uczyn nas calkowicie poddanymi Tobie, a z naszego potomstwa narÃ³d Tobie calkowicie poddany! Pokaz nam nasze miejsca czci i zwrÃ³c sie ku nam! Ty przeciez jestes Przebaczajacy, Litosciwy!

129. Panie nasz! Poslij do nich poslanca wywodzacego sie z nich, ktÃ³ry bedzie im recytowal Twoje znaki i bedzie ich nauczal Ksiegi i madrosci, i ktÃ³ry bedzie ich oczyszczal. Ty jestes przeciez Potezny, Madry!"

130. A ktÃ³z odwraca sie od religii Abrahama, jesli nie ten, kto oglupil swoja dusze? My wybralismy go juz na tym swiecie i on w zyciu ostatecznym z pewnoscia bedzie miedzy sprawiedliwymi!

131. Oto powiedzial do niego jego Pan: "Poddaj sie calkowicie!" On powiedzial: "Poddalem sie calkowicie Panu swiatÃ³w!"

132. Abraham nakazal to swoim synom i tak samo Jakub: "O moi synowie! Zaprawde, BÃ³g wybral dla was religie. Nie umierajcie inaczej, jak tylko bedac calkowicie poddanymi!"

133. Czy wy byliscie swiadkami, kiedy zjawila sie przed Jakubem smierc? On powiedzial do swoich synÃ³w: "Co wy bedziecie czcic po mnie?" Oni powiedzieli: "Bedziemy czcic twego Boga i Boga twoich ojcÃ³w - Abrahama, Isma`ila i Izaaka Boga Jedynego! I my Jemu poddajemy sie calkowicie."

134. To jest narÃ³d, ktÃ³ry juz przeminal. Dla niego to, co sobie zyskal, a dla was to, co wy sobie zyskaliscie. Wy nie bedziecie pytani o to, co oni czynili.

135. l35 Oni mÃ³wia: "Badzcie wyznawcami judaizmu lub chrzescijanami, a znajdziecie sie na drodze prostej." Powiedz: "Wcale nie! Idzcie za religia Abrahama prawdziwie wierzacego - hanifa. On przeciez nie byl z liczby balwochwalcÃ³w!"

136. Powiedzcie: "My wierzymy w Boga i w to, co nam zostalo zeslane, i w to, co zostalo zeslane Abrahamowi, Isma`ilowi i Izaakowi, Jakubowi i pokoleniom; i w to, co zostalo dane prorokom od ich Pana. My nie robimy zadnej rÃ³znicy miedzy nimi i poddajemy sie Jemu calkowicie."

137. Jesli oni wierza w to samo, co wy wierzycie, to sa na drodze prostej. A jesli oni sie odwracaja, to sa jedynie odszczepiencami. I BÃ³g wystarczy ci przeciwko nim. On przeciez jest Slyszacy, Wszechwiedzacy!

138. Religia Boga! A kto lepszy od Boga w religii? My jestesmy Jego czcicielami.

139. Powiedz: "Czy wy bedziecie z nami dyskutowac o Bogu, ktÃ³ry jest naszym Panem i waszym Panem? Do nas naleza nasze czyny, a do was naleza wasze czyny. My jestesmy Jego szczerymi czcicielami."

140. jesli oni beda mÃ³wili: "Czy doprawdy Abraham i Isma`il, Izaak, Jakub i pokolenia byli wyznawcami judaizmu lub chrzescijanami?" Powiedz: "Czy wy wiecie lepiej, czy BÃ³g? A kto jest bardziej niesprawiedliwy anizeli ten, kto ukrywa swiadectwo otrzymane od Boga? A BÃ³g nie lekcewazy tego, co czynicie!"

141. To jest narÃ³d, ktÃ³ry juz przeminal. Do niego nalezy, co zyskal, a do was nalezy, co wy zyskaliscie. Wy nie bedziecie pytani o to, co oni czynili.

142. Glupcy sposrÃ³d ludzi beda mÃ³wili: Co odwrÃ³cilo ich od kierunku " , ktÃ³rego oni sie trzymali?" Powiedz: "Do Boga nalezy WschÃ³d i ZachÃ³d! On prowadzi ku drodze prostej tego, kogo chce!"

143. W ten sposÃ³b My uczynilismy was narodem znajdujacym sie posrodku, abyscie byli swiadkami dla ludzi i aby' Poslaniec byl swiadkiem dla was. My ustanowilismy kierunek, ktÃ³rego ty sie trzymales tylko po to, abysmy mogli wiedziec, kto postepuje za Poslancem, a kto odwraca sie na pietach. I to jest dla wszystkich wielka prÃ³ba, lecz nie dla tych, ktÃ³rych poprowadzil BÃ³g droga

prosta. A BÃ³g nigdy nie zagubi waszej wiary. Zaprawde, BÃ³g jest dla ludzi dobrotliwy, litosciwy!

144. Widzielismy zwrÃ³cenie twojej twarzy ku niebu, My zas teraz chcemy zwrÃ³cic sie w kierunku, ktÃ³ry ciebie zadowoli. ZwrÃ³c wiec twoja twarz w kierunku swietego Meczetu. I gdziekolwiek sie znajdziecie, zwracajcie sie twarzami w jego kierunku. Zaprawde, ci, ktÃ³rym zostala dana Ksiega, wiedza, ze to jest prawda pochodzaca od ich Pana. A BÃ³g nie lekcewazy tego, co czynicie!

145. I jeslibys przyszedl do tych, ktÃ³rym zostala dana Ksiega, z jakimkolwiek znakiem, to oni i tak nie pÃ³jda za twoim kierunkiem, a ty nie pÃ³jdziesz za ich kierunkiem. NiektÃ³rzy sposrÃ³d nich nie ida za kierunkiem obranym przez innych. I jesli ty pÃ³jdziesz za ich namietnosciami, kiedy juz przyszla do ciebie wiedza, to na pewno znajdziesz sie wtedy miedzy niesprawiedliwymi!

146. Ci, ktÃ³rym dalismy Ksiege, znaja ja tak, jak znaja swoich synÃ³w. Jednak czesc z nich ukrywa prawde, a przeciez oni wiedza.

147. Prawda pochodzi od twojego Pana. Nie badz wiec miedzy watpiacymi!

148. Kazdy ma jakis kierunek, ku ktÃ³remu sie zwraca. Starajcie sie wiec wyprzedzac w dobrych dzielach! Gdziekolwiek byscie byli, BÃ³g przyprowadzi was wszystkich razem. Zaprawde, BÃ³g jest nad kazda rzecza wszechmocny!

149. I skadkolwiek bys przychodzil, zwracaj twarz ku swietemu Meczetowi! To jest prawda od twojego Pana! BÃ³g nie lecewazy tego, co czynicie!

150. I skadkolwiek bys wychodzil, zwracaj twarz ku swietemu Meczetowi! I gdziekolwiek byscie byli, zwracajcie twarze ku niemu, azeby ludzie nie mieli zadnego dowodu przeciwko wam - oprÃ³cz tych sposrÃ³d nich, ktÃ³rzy sa niesprawiedliwi. I nie bÃ³jcie sie ich, lecz bÃ³jcie sie Mnie, abym mÃ³gl wypelnic w calosci Moje dobrodziejstwo wzgledem was. Byc moze, znajdziecie sie na drodze prostej!

151. Poslalismy wam Poslanca z was samych: on recytuje wam Nasze znaki; on was oczyszcza; on was naucza Ksiegi i madrosci; i on uczy was tego, czego nie wiedzieliscie.

152. Wspominajcie Mnie wiec, a Ja was bede wspominac! Badzcie Mi wdzieczni, lecz nie badzcie wzgledem Mnie niewdziecznymi!

153. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! Poszukujcie pomocy w cierpliwosci i modlitwie! Zaprawde, BÃ³g jest z cierpliwymi!

154. I nie mÃ³wcie na tych, ktÃ³rzy zostali zabici na drodze Boga: "Umarli!" Przeciwnie, oni sa zyjacy! Lecz wy nie jestescie swiadomi.

155. My doswiadczymy was nieco strachem, glodem i utrata dÃ³br, zycia i owocÃ³w. Glos radosna wiesc cierpliwym!

156. Tym, ktÃ³rzy - kiedy dosiegnie ich nieszczescie - mÃ³wia: "Zaprawde, do Boga, i zaprawde, do Niego powrÃ³cimy!"

157. Qto ci, nad ktÃ³rymi jest blogoslawienstwo ich Pana i milosierdzie! Tacy sa prowadzeni droga prosta!

158. Zaprawde, As-Safa i Al-Marwa sa wsrÃ³d drogowskazÃ³w rytualnych Boga. A ten, kto odbywa pielgrzymke do Domu albo odprawia odwiedzenie, nie popelni grzechu, jesli dokona okrazenia wokÃ³l nich. A ten, kto dobrowolnie czyni dobro... - zaprawde, BÃ³g jest wdzieczny, wszechwiedzacy!

159. Zaprawde, tych, ktÃ³rzy ukrywaja to, co zeslalismy z dowodÃ³w jasnych i drogi prostej, kiedy juz wyjasnilismy to ludziom w Ksiedze - tych przeklnie BÃ³g i przeklna ich ci, ktÃ³rzy przeklinaja;

160. oprÃ³cz tych, ktÃ³rzy sie nawrÃ³cili i poprawili, i jasno to ukazali. Ku tym Ja sie zwracam. Ja jestem Przebaczajacy, Litosciwy!

161. Zaprawde, nad tymi, ktÃ³rzy nie uwierzyli i umarli, bedac niewiernymi - nad nimi przeklenstwo Boga, aniolÃ³w i ludzi, wszystkich razem!

162. Bedzie im ono towarzyszyc na wieki. I kara ich nie bedzie zmniejszona, i nie uzyskaja zadnej zwloki.

163. BÃ³g wasz - BÃ³g Jeden! nie ma boga, jak tylko On, Milosierny, Litosciwy!

164. Zaprawde, w stworzeniu niebios i ziemi, w kolejnym nastepstwie nocy i dnia, w okrecie, ktÃ³ry plynie po morzu - z tym, co jest pozyteczne dla ludzi - i w tym, co zeslal BÃ³g z nieba w postaci wody - ozywiajac przez nia ziemie, po jej smierci, i rozprzestrzeniajac na niej wszelkie zwierzeta - w zmianie wiatrÃ³w i w chmurach, poslusznie podporzadkowanym, miedzy niebem a ziemia, - sa z pewnoscia znaki dla ludzi, ktÃ³rzy sa rozumni!

165. A wsrÃ³d ludzi sa tacy, ktÃ³rzy sobie biora, poza Bogiem, Jemu rÃ³wnych, milujac ich, jak sie miluje Boga. Ale ci, ktÃ³rzy wierza; sa gorliwsi w milosci do Boga. O, gdyby ci, ktÃ³rzy czynia niesprawiedliwosc, mogli wiedziec, kiedy zobacza kare, ze moc nalezy w calosci do Boga i ze BÃ³g jest straszny w karaniu!

166. Kiedy ci, za ktÃ³rymi postepowano, wyrzekna sie tych, ktÃ³rzy za nimi postepowali, zobacza kare i zerwa sie ich wiezy;

167. i powiedza ci, ktÃ³rzy za nimi postepowali: "Gdybysmy tylko mogli powrÃ³cic, to wyrzeklibysmy sie ich, tak jak oni sie nas wyrzekli!" W ten sposÃ³b pokaze im BÃ³g ich czyny. Westchnienia dla nich! Nie wyjda nigdy z ognia!

168. Oludzie! Jedzcie z tego, co jest na ziemi dozwolone i dobre, i nie chodzcie sladami szatana! Zaprawde, on jest dla was wrogiem jawnym!

169. On wam nakazuje tylko zlo i bezecenstwo i kaze wam mÃ³wic przeciw Bogu to, czego nie wiecie.

170. A kiedy sie im mÃ³wi: "Idzcie za tym, co zeslal BÃ³g!", oni mÃ³wia: "Nie! My postepujemy za tym, przy czym zastalismy naszych ojcÃ³w." Czy nawet wÃ³wczas, gdyby ich ojcowie niczego nie rozumieli i nie byli prowadzeni droga prosta?

171. Ci, ktÃ³rzy nie wierza, sa podobni do tego, na ca sie krzyczy, a co niczego nie slyszy oprÃ³cz krzyku i wezwania: glusi, niemi, slepi, oni nie rozumieja!

172. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! Jedzcie dobre rzeczy; ktÃ³rymi was obdarzylismy, i dziekujcie Bogu, jesli Go czcicie!

173. On zakazal wam tylko: padliny, krwi i miesa wieprzowego, i tego, co zostalo zlozone na ofiare czemus innemu niz Bogu. Lecz ten, kto zostal do tego zmuszony, aie bedac buntownikiem ani wystepnym, nie bedzie mial grzechu. Zaprawde; BÃ³g jest przebaczajacy, litosciwy!

174. Zaprawde, ci; ktÃ³rzy ukrywaja to, co zeslal im BÃ³g z Ksiegi, i sprzedaja to za niska cene - oni nie beda napelniac trzewi niczym innym jak tylko ogniem I nie przemÃ³wi do nich BÃ³g w Dniu Zmartwychwstania, i nie oczysci ich. Dla nich kara bedzie bolesna.

175. Oto ci, ktÃ³rzy kupili bladzenie za droge prosta, i kare za przebaczenie! Jakze oni musza byc wytrzymali na ogien!

176. Tak jest, poniewaz BÃ³g zeslal Ksiege z prawda. I ci, ktÃ³rzy sie rÃ³znia co do Ksiegi, z pewnoscia znalezli sie w glebokim odszczepienstwie!

177. Nie jest poboznoscia, ze zwracacie twarze ku wschodowi i ku zachodowi. Lecz prawdziwie pobozny jest: kto wierzy w Boga i w Dzien Ostatni; w aniolÃ³w, w Ksiege i w prorokÃ³w; i ten, kto rozdaje majatek - mimo umilowania go - bliskim krewnym, sierotom i biedakom, podrÃ³znemu i zebrzacym, i na wykup niewolnikÃ³w; i ten, kto odprawia modlitwe; i ten, kto daje jalmuzne; i ci, ktÃ³rzy wypelniaja swoje zobowiazania, kiedy sie zobowiazali; i ci, ktÃ³rzy sa cierpliwi w nieszczesciu i przeciwnosci, i w czasie niebezpieczenstwa; oto ci, ktÃ³rzy sa szczerzy w wierze. Oni sa prawdziwie bogobojni!

178. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! Zostalo wam przepisane prawo talionu w wypadku zabÃ³jstwa: "Czlowiek wolny za czlowieka wolnego, niewolnik za niewolnika, kobieta za kobiete." A wobec tego, komu bedzie nieco wybaczone przez jego brata, nalezy zastosowac postepowanie wedlug uznanego zwyczaju i wyznaczyc mu odszkodowanie w najodpowiedniejszy sposÃ³b. To jest ulga i milosierdzie od waszego Pana. A ten, kto potem popelni jeszcze przestepstwo, otrzyma kare bolesna.

179. W talionie jest dla was zycie, o wy, obdarzeni rozumem! Byc moze, bedziecie bogobojni!

180. Zostalo wam przepisane, kiedy ktÃ³rego z was nawiedzi smierc, a zostawia on jakies dobra, sporzadzenie testamentu dla rodzicÃ³w i bliskich krewnych, wedlug uznanego zwyczaju. To jest obowiazek bogobojnych!

181. A ktokolwiek go zmieni, po tym, jak on to slyszal... to grzech bedzie ciazyl na tych, ktÃ³rzy go zmieniaja. Zaprawde, BÃ³g jest slyszacy, wszechwiedzacy!

182. Lecz ten, kto obawia sie, ze testator popelnil jakies uchybienie lub grzech i ustanowi miedzy dziedzicami pokÃ³j, ten nie bedzie mial grzechu. Zaprawde, BÃ³g jest przebaczajacy, litosciwy!

183. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! Jest wam przepisany post, tak jak zostal przepisany tym, ktÃ³rzy byli przed wami - byc moze, wy bedziecie bogobojni -

184. na okreslona liczbe dni. A temu z was, kto jest chory albo w podrÃ³zy, to na pewna liczbe innych dni. A na tych, ktÃ³rzy moga to uczynic, ciazy obowiazek wykupu - zywienie biedaka. A jeszcze lepiej dla tego, kto dobrowolnie czyni dobro. Post jest dla was dobrem, jesli chcecie wiedziec

185. To jest miesiac ramadan, w ktÃ³rym zostal zeslany Koran - droga prosta dla ludzi i jasne dowody drogi prostej, i rozrÃ³znienie. Kogo z was zastanie ten miesiac, to niech posci w tym czasie. A ten, kto jest chory lub w podrÃ³zy, to przez pewna liczbe innych dni. BÃ³g chce dac wam ulge, a nie chce dla was utrudnienia; chce, zebyscie dopelnili te liczbe i zebyscie glosili wielkosc Boga za to, ze On poprowadzil was droga prosta. Byc moze, bedziecie wdzieczni!

186. A kiedy zapytaja ciebie Moi slÃ³dzy o Mnie, to zaprawde, Ja jestem bliski! Odpowiadam na wezwanie kazdego wzywajacego, kiedy Mnie wzywa; niech wiec oni odpowiedza na Moje wezwanie i niech we Mnie uwierza! Byc moze, oni pÃ³jda droga prawosci!

187. Dozwolone wam jest noca w czasie postu zblizac sie do waszych zon. One sa ubiorem dla was, a wy jestescie ubiorem dla nich. BÃ³g poznal, ze oszukiwaliscie samych siebie, lecz On nawrÃ³cil sie ku wam i odpuscil wam. Przeto teraz obcujcie z nimi i poszukujcie tego, co przepisal BÃ³g. Jedzcie i pijcie, az odrÃ³znicie nitke biala od nitki czarnej o swicie. ciazy obowiazek wykupu - zywienie biedaka. A jeszcze lepiej dla tego, kto dobrowolnie czyni dobro. Post jest dla was dobrem, jesli chcecie wiedziec

188. I nie zjadajcie sobie nawzajem majatkÃ³w nadaremnie; nie oddawajcie ich sedziom po to, by zjadac grzesznie czesc majatku innych ludzi - skoro przeciez wiecie!

189. Oni beda ciebie pytac o fazy ksiezyca w nowiu. Powiedz: "To sa oznaczenia czasu dla ludzi i dla pielgrzymki." Poboznosc nie polega na tym, ze bedziecie wchodzic do waszych domÃ³w od tylu; ale poboznym jest ten, kto jest bogobojny. Wchodzcie wiec do domÃ³w przez bramy, i bÃ³jcie sie Boga! Byc moze, bedziecie szczesliwi!

190. Zwalczajcie na drodze Boga tych, ktÃ³rzy was zwalczaja, lecz nie badzcie najezdzcami. Zaprawde; BÃ³g nie miluje najezdzcÃ³w!

191. I zabijajcie ich, gdziekolwiek ich spotkacie, i wypedzajcie ich, skad oni was wypedzilii - Przesladowanie jest gorsze niz zabicie. - I nie zwalczajcie ich przy swietym Meczecie, dopÃ³ki oni nie beda was tam zwalczac. Gdziekolwiek oni beda walczyc przeciw wam, zabijajcie ich! - Taka jest odplata niewiernym! -

192. Ale jesli oni sie powstrzymaja... - zaprawde, BÃ³g jest przebaczajacy, litosciwy!

193. I zwalczajcie ich, az ustanie przesladowanie i religia bedzie nalezec do Boga. A jesli oni sie powstrzymaja, to wyrzeknijcie sie wrogosci, oprÃ³cz wrogosci przeciw niesprawiedliwym!

194. Miesiac swiety za miesiac swiety. Rzeczy swiete podlegaja talionowi. A jesli kto odnosi sie wrogo do was, to i wy odnoscie sie wrogo do niego, podobnie jak on odnosi sie wrogo do was. I bÃ³jcie sie Boga! I wiedzcie, ze BÃ³g jest z bogobojnymi!

195. Rozdawajcie na drodze Boga! Nie rzucajcie sie wlasnymi rekami ku zatraceniu! Czyncie dobro, bo, zaprawde, BÃ³g miluje czyniacych dobro!

196. Odbywajcie dla Boga pielgrzymke - hadzdz i odwiedzenie - umra! A jesli macie trudnosci, to taka ofiare, jaka jest dla was latwa. I nie gÃ³lcie swoich glÃ³w, dopÃ³ki ofiara nie dotrze do swego miejsca. A ten, kto jest chory sposrÃ³d was albo tez ma jakis uraz w glowie, musi sie wykupic przez post, przez jalmuzne lub przez ofiare rytualna. Ale kiedy jestescie bezpieczni, to kazdy, kto zadowala sie odwiedzeniem umra do czasu pielgrzymki hadzdz, niech zlozy ofiare, jaka jest dla niego latwa. A ten, kto nie znajdzie niczego, niech posci przez trzy dni w czasie pielgrzymki, a siedem dni, kiedy powrÃ³ci, to jest dziesiec w calosci. To ma waznosc tylko dla tego, ktÃ³rego rodzina nie jest obecna w swietym Meczecie. BÃ³jcie sie Boga! Wiedzcie, ze BÃ³g jest straszny w karaniu!

197. Pielgrzymka przypada na miesiace wiadome. A kto sie podjal w nich pielgrzymki, niech sie powstrzyma od wszelkich zalotÃ³w, od wszelkiej rozpusty czy sprzeczki w czasie trwania pielgrzymki. BÃ³g wie, co czynicie dobrego. Bierzcie na droge zaopatrzenie dla siebie! Lecz najlepsze zaopatrzenie na droge to bojazn Boza! Przeto bÃ³jcie sie Mnie, o wy, ktÃ³rzy posiadacie rozsadek!

198. Nie jest dla was grzechem, ze poszukujecie laski od waszego Pana. A kiedy wyruszycie z Arafatu, wspominajcie Boga przy swietym drogowskazie; wspominajcie Go, jak was poprowadzil na droge prosta, chociaz przedtem byliscie miedzy bladzacymi.

199. Nastepnie wyruszajcie pospiesznie tam, skad wyruszyli ludzie, i proscie Boga o przebaczenie! Zaprawde, BÃ³g jest przebaczajacy, litosciwy!

200. A kiedy skonczyliscie wypelniac wasze pobozne ceremonie, wspominajcie Boga, jak wspominacie waszych ojcÃ³w, albo jeszcze mocniejszym wspomnieniem! "' WsrÃ³d ludzi sa tacy, ktÃ³rzy mÃ³wia: "Panie nasz!. Daj nam na tym swiecie!" Ale taki nie bedzie mial udzialu w zyciu ostatecznym.

201. WsrÃ³d nich sa tez tacy, ktÃ³rzy mÃ³wia: "Panie nasz! Daj nam na tym swiecie dobro i w zyciu ostatecznym dobro! I uchron nas od kary ognia!"

202. Oni beda mieli udzial w tym, co zarobili. A BÃ³g jest szybki w rachunku!

203. I wspominajcie Boga w dniach oznaczonych! Kto sie spieszy i zdazy w ciagu dwÃ³ch dni, nie popelnia grzechu; a kto sie opÃ³zni, nie ma grzechu, jesli jest bogobojny. BÃ³jcie sie Boga! I wiedzcie, ze do Niego zostaniecie zebrani!

204. WsrÃ³d ludzi jest taki, ktÃ³rego slowa o zyciu na tym swiecie zadziwiaja cie; on bierze Boga za swiadka na to, co jest w jego sercu; a przeciez on jest w sporze najbardziej uparty.

205. Kiedy sie odwrÃ³ci, chodzi pospiesznie po ziemi, by szerzyc na niej zepsucie i niszczyc zasiewy i bydlo. A BÃ³g nie lubi zepsucia.

206. Kiedy jemu mÃ³wia: "BÃ³j sie Boga!", to chwyta go grzeszna pycha. Gehenna mu wystarczy. Jakze to zle miejsce wypoczynku!

207. WsrÃ³d ludzi jest taki, ktÃ³ry sprzedaje swoja dusze, poszukujac zadowolenia Boga. A BÃ³g jest dobrotliwy dla Swoich slug.

208. Owy, ktÃ³rzy wierzycie! Chodzcie w pokoju wszyscy i nie chodzcie sladami szatana! Zaprawde, on jest dla was wrogiem jawnym!

209. A jesli sie potkniecie, kiedy juz otrzymaliscie jasne dowody, to wiedzcie, iz BÃ³g jest potezny, madry!

210. Czyz oni czekaja tylko, az przyjdzie do nich BÃ³g w cieniu chmur, i aniolowie? Wyrok zostal juz wydany i do Boga zostana sprowadzone wszystkie sprawy.

211. Zapytaj synÃ³w Izraela, jak wiele jasnych znakÃ³w im dalismy? A jesli kto zamienia dobrodziejstwo Boga, kiedy juz ono splynelo na niego... zaprawde, BÃ³g jest straszny w karaniu!

212. Tym, ktÃ³rzy nie uwierzyli, upiekszano zycie na tym swiecie, a wysmiewano sie z tych, ktÃ³rzy uwierzyli; ale ci, ktÃ³rzy sa bogobojni, beda nad nimi w Dniu Zmartwychwstania. BÃ³g daje zaopatrzenie, komu chce, bez rachunku!

213. Ludzie byli jednym narodem. I poslal BÃ³g prorokÃ³w jako zwiastunÃ³w dobrej wiesci, ostrzegajacych. On zeslal wraz z nimi Ksiege z prawda, aby rozsadzac miedzy ludzmi to, w czym oni sie rÃ³znili. Ci, ktÃ³rym ona byla dana, z zawisci porÃ³znili sie miedzy soba, kiedy otrzymali jasne dowody. I BÃ³g poprowadzil tych, ktÃ³rzy uwierzyli, ku prawdzie, co do ktÃ³rej oni sie rÃ³znili, za Swoim zezwoleniem. A BÃ³g prowadzi, kogo chce, ku drodze prostej .

214. Czy wy sadzicie, ze wejdziecie do Ogrodu, kiedy jeszcze nie doswiadczyliscie tego, czego doswiadczyli ci, ktÃ³rzy juz przemineli przed wami? Dotknelo ich nieszczescie i udreka, doznaIi trzesienia ziemi, tak iz mÃ³wil Poslaniec i ci, ktÃ³rzy uwierzyli wraz z nim: "Kiedy przyjdzie pomoc Boga?" Czyz nie tak?! Zaprawde, pomoc Boga jest bliska!

215. Beda ciebie pytac o to, co oni maja rozdawac. Powiedz: "To, co wy rozdajecie z dÃ³br, powinno byc dla rodzicÃ³w i bliskich krewnych, dla sierot, biednych i podrÃ³znego. A cokolwiek czynicie dobrego, zaprawde, BÃ³g o tym wie wszystko!

216. Przepisana wam jest walka, chociaz jest wam nienawistna. Byc moze, czujecie wstret do jakiejs rzeczy, choc jest dla was dobra. Byc moze, kochacie jakas rzecz, choc jest dla was zla. B6g wie, ale wy nie wiecie!"

217. Beda ciebie pytac o miesiac swiety i walke w tym miesiacu. Powiedz: "Walka w tym miesiacu jest sprawa powazna, , lecz odsuniecie sie od drogi Boga, niewiara w Niego i w swiety Meczet, wypedzenie z niego jego ludu jest rzecza jeszcze powazniejsza przed Bogiem; przeciez przesladowanie jest gorsze od zabicia." Oni nie przestana was zwalczac, dopÃ³ki nie odwrÃ³ca was od waszej religii, jesli to potrafia. A jesli ktos z was wyrzeknie sie swej religii i umrze jako niewierny - to dIa takich daremne sa ich uczynki na tym swiecie i w zyciu ostatecznym. Tacy beda mieszkancami ognia; oni tam beda przebywac na wieki.

218. Zaprawde, ci, ktÃ³rzy uwierzyli i ktÃ³rzy wywedrowali razem, i ktÃ³rzy walczyli na drodze Boga, spodziewaja sie milosierdzia Boga. A BÃ³g jest przebaczajacy, litosciwy!

219. Beda ciebie pytac o wino i gre majsir. Powiedz: "W nich jest wielki grzech i pewne korzysci dla ludzi; lecz grzech jest wiekszy anizeli korzysc z nich." Beda ciebie pytac o to, co maja rozdawac. Powiedz: "To, co jest zbyteczne." Tak BÃ³g wyjasnia wam znaki. Byc moze, wy sie zastanowicie

220. nad zyciem tego swiata i zyciem ostatecznym! Oni beda ciebie pytac tez o sieroty. Powiedz: "Ulepszenie ich losu jest dobrem. A jesli sie mieszacie z nimi - to one sa waszymi bracmi." A BÃ³g odrÃ³znia tego, ktÃ³ry szerzy zgorszenie, od tego, ktÃ³ry czyni dobro. A gdyby BÃ³g zechcial, to z pewnoscia mÃ³glby was udreczyc. Zaprawde, BÃ³g jest potezny, madry!

221. I nie zencie sie z kobietami, ktÃ³re czcza bozkÃ³w, dopÃ³ki one nie uwierza. Z pewnoscia wierzaca niewolnica jest lepsza od kobiety czczacej bozkÃ³w, chocbyscie ja podziwiali. Oto ci, ktÃ³rzy wzywaja do ognia. A BÃ³g wzywa do Ogrodu i do przebaczenia, za Jego zezwoleniem! On wyjasnia Swoje znaki ludziom. Byc moze, oni sie opamietaja!

222. Beda ciebie pytac o okres miesieczny. Powiedz: "To jest cierpienie. Trzymajcie sie wiec z dala od kobiet podczas okresu miesiecznego i nie zblizajcie sie do nich, dopÃ³ki one sie nie oczyszcza. A kiedy sie oczyszcza, to przychodzcie do nich, tak jak nakazal wam BÃ³g." Zaprawde, BÃ³g miluje nawracajacych sie i miluje oczyszczajacych sie!

223. Wasze kobiety sa dla was polem uprawnym. Przychodzcie wiec na wasze pole, jak chcecie, i czyncie pierwej cos dobrego dla samych siebie. BÃ³jcie sie Boga i wiedzcie, ze sie spotkacie z Nim! A ty glos radosnaa wiesc dla wierzacych!

224. Nie przysiegajcie na Boga, ze jestescie pobozni i bogobojni i ze czynicie pokÃ³j miedzy ludzmi. BÃ³g jest slyszacy, wszechwiedzacy!

225. BÃ³g nie bedzie was karal za pusta gadanine w waszych przysiegach, lecz bedzie was karal za to, co zyskaly wasze serca. BÃ³g jest przebaczajacy, wspanialomyslny!

226. Ci, ktÃ³rzy przysiegaja odejsc od swoich kobiet, powinni czekac cztery miesiace. Jesli oni powrÃ³ca... zaprawde, BÃ³g jest przebaczajacy; litosciwy!

227. A jesli zdecyduja sie na rozwÃ³d - zaprawde, BÃ³g jest slyszacy, wszechwiedzacy! -

228. to kobiety rozwiedzione maja oczekiwac trzy okresy. I nie jest im dozwolone, aby ukrywaly to, co stworzyl BÃ³g w ich lonach, jesli wierza w Boga i w Dzien Ostatni. A ich mezowie, jesli zapragna pogodzenia, maja pelne prawo powrÃ³cic do nich w tym czasie. One maja prawa rÃ³wne swoim obowiazkom, zgodnie z uznanym zwyczajem. Mezczyzni maja nad nimi wyzszosc. BÃ³g jest potezny, madry!

229. RozwÃ³d jest mozliwy dwa razy. Potem wiec albo ja zatrzymacie, zgodnie ze zwyczajem, albo dacie jej calkowita wolnosc, uprzejmie ja traktujac. Nie jest wam dozwolone zabierac cokolwiek z tego, coscie dali swoim zonom. Chyba ze oboje sie obawiaja, ze nie potrafia zachowac granic ustanowionych przez Boga. Jesli sie obawiacie, ze nie potrafia zachowac granic Boga, to oni oboje nie beda mieli grzechu, jesli ona sie wykupi. Takie sa granice Boga! Nie przekraczajcie ich! Ci, ktÃ³rzy przekraczaja granice Boga, sa niesprawiedliwi.

230. A jesli on rozwiÃ³dl sie z nia ostatecznie, to ona nie jest mu dozwolona, dopÃ³ki nie wyjdzie za innego mezczyzne. A jesli ten da jej rozwÃ³d, to nie popelnia grzechu, powracajac do siebie, jesli oboje sadza, ze zachowuja granice Boga. On wyjasnia je ludziom, ktÃ³rzy posiadaja wiedze.

231. Kiedy dajecie rozwÃ³d kobietom, to po uplywie oznaczonego dla nich czasu albo je zatrzymajcie w sposÃ³b uznany zwyczajem, albo tez zwolnijcie. Ale nie zatrzymujcie ich wbrew woli, abyscie nie popelnili przestepstwa. A ten, kto to czyni, jest niesprawiedliwy dla siebie samego. Nie bierzcie sobie znakÃ³w Boga za przedmiot zartÃ³w! Wspominajcie dobrodziejstwo Boga wzgledem was i to, co On zeslal wam z Ksiegi i madrosci dla napomnienia. BÃ³jcie sie Boga! I wiedzcie, iz BÃ³g o kazdej rzeczy jest wszechwiedzacy!

232. A kiedy daliscie rozwÃ³d kobietom, to po uplywie oznaczonego dla nich czasu nie przeszkadzajcie im, aby wziely sobie innych mezÃ³w, jesli spodobaja sie sobie nawzajem, zgodnie z przyjetym zwyczajem. Oto jest napomnienie dla tego z was, kto wierzy w Boga i w Dzien Ostatni. Oto co jest bardziej jasne i bardziej czyste dla was. BÃ³g wie, a wy nie wiecie.

233. Matki pragnace w pelni wykarmic swoje dzieci beda je karmily przez cale dwa lata. A na ojcu dziecka ciazy obowiazek zaopatrzenia ich w zywnosc i odziez, zgodnie z przyjetym zwyczajem. Nie naklada sie na czlowieka niczego, co nie jest w jego mozliwosci. Rodzicielka nie moze doznac szkody z powodu swojego dziecka ani ten, ktÃ³remu sie urodzilo dziecko, z powodu jego

dziecka. To samo dotyczy osoby dziedziczacej. Jesli oboje chca odstawic dziecko od piersi za obopÃ³lna zgoda i narada, to nie popelnia gnechu. A jesli zechcecie oddac do karmienia wasze dzieci, to nie bedziecie mieli grzechu, jesli dacie za to wynagrodzenie zgodnie z przyjetym zwyczajem. BÃ³jcie sie Boga! I wiedzcie, ze BÃ³g widzi dobrze to, co wy czynicie!

234. NiektÃ³rzy sposrÃ³d was umieraja i pozostawiaja zony; one powinny oczekiwac samotne przez cztery miesiace i dziesiec dni. A po wypelnieniu sie ich czasu nie bedziecie miec zadnej winy z racji tego, jak one ze soba postapia, zgodnie z przyjetym zwyczajem. A BÃ³g jest w pelni swiadomy tego, co wy czynicie.

235. I nie popelnicie zadnego grzechu, proponujac zareczyny kobiecie albo ukrywajac ten zamiar w swoich sercach. - BÃ³g wie, ze wy o nich myslicie. - Lecz nie czyncie im obietnic potajemnie, uzywajcie slÃ³w uznanych zwyczajem. I nie decydujcie o zawarciu malzenstwa, dopÃ³ki nie uplynie przepisany czas. Wiedzcie, iz BÃ³g wie, co jest w waszych duszach, wiec strzezcie sie Go! Wiedzcie, iz BÃ³g jest przebaczajacy, wspanialomyslny!

236. Nie popelniajcie grzechu, dajac kobietom rozwÃ³d, jesli nie dotkneliscie ich i nie macie w stosunku do nich zadnego zobowiazania. Troszczcie sie o nie - zasobny wedlug swojej mozliwosci, a biedny wedlug swojej - dajac im zaopatrzenie godziwe, tak jak nalezy sie ludziom czyniacym dobro.

237. A jesli dacie im rozwÃ³d, zanim ich dotkniecie, a juz zobowiazaliscie sie wzgledem nich do jakiegos podarunku, to dacie im polowe z tego, do czegoscie sie zobowiazali, chyba ze one zrezygnuja lub zrezygnuje ten, w ktÃ³rego reku jest kontrakt malzenski. Ale jesli zrezygnujecie, to jest blizsze bogobojnosci! I nie zapominajcie o szlachetnosci w swoim postepowaniu! Zaprawde, BÃ³g widzi dobrze, co czynicie!

238. Przestrzegajcie modlitw i modlitwy sredniej, i stawajcie przed Bogiem w pokorze!

239. A jesli jestescie w niebezpieczenstwie, to - pieszo lub na wierzchowcu! AIe kiedy jestescie bezpieczni, to wspominajcie Boga, tak jak On was nauczyl, czego wy przedtem nie wiedzieliscie.

240. A ci z was, ktÃ³rzy umieraja i zostawiaja swoje zony, powinni pozostawic im zapis: utrzymanie na rok bez zmuszania ich do odejscia. A jesli odejda,' to nie bedziecie mieli grzechu z powodu tego, co one z soba uczynia, zgodnie z przyjetym zwyczajem. A BÃ³g jest potezny, madry!

241. Rozwiedzionym kobietom nalezy sie zaopatrzenie zgodnie z przyjetym zwyczajem; to jest obowiazek dla bogobojnych.

242. W ten sposÃ³b BÃ³g wyjasnia wam Swoje znaki. Byc moze, bedziecie rozumni!

243. Czyz nie widziales tych, ktÃ³rzy wyszli ze swoich domostw - a byly ich tysiace - z obawy przed smiercia? I powiedzial im BÃ³g: "Umierajcie!" A nastepnie On ich ozywil! Zaprawde, BÃ³g jest wladca laski dla ludzi, lecz wiekszosc ludzi nie jest wdzieczna!

244. Walczcie na drodze Boga i wiedzcie, ze BÃ³g jest slyszacy, wszechwiedzacy!

245. A kto da Bogu piekna pozyczke, to On powiekszy ja wielokrotnie. BÃ³g sciska i otwiera szeroko. Do Niego bedziemy sprowadzeni.

246. Czy nie widziales starszyzny synÃ³w Izraela po Mojzeszu, kiedy oni powiedzieli do swojego proroka: "Poslij nam krÃ³la, wtedy bedziemy walczyc na drodze Boga"? On powiedzial: "Czy moglibyscie nie walczyc, jesli zostala wam przepisana walka?" Oni powiedzieli: "A dlaczego nie mielibysmy walczyc na drodze Boga, skoro zostalismy wypedzeni z naszych domostw i od naszych dzieci?" Jednak kiedy zostala im przepisana walka, oni odwrÃ³cili sie plecami, z wyjatkiem nielicznych sposrÃ³d nich. BÃ³g zna dobrze ludzi niesprawiedliwych!

247. I powiedzial im ich prorok: "Oto BÃ³g poslal wam Saula jako krÃ³la." Oni powiedzieli: "Jak on moze miec wladze krÃ³lewska nad nami? My przeciez jestesmy godniejsi od niego do wladzy krÃ³lewskiej, on nie ma nawet dosyc majatku." On powiedzial: "Zaprawde, BÃ³g wybral go ponad wami i obdarzyl go rozlegloscia wiedzy' i odpowiednia postacia ciala." BÃ³g daje Swoje krÃ³lestwo, komu chce, BÃ³g jest slyszacy, wszechwiedzacy!

248. I powiedzial im ich prorok: "Oto znakiem jego krÃ³lestwa bedzie to, iz przyjdzie do was Arka , w ktÃ³rej bedzie bezpieczenstwo pochodzace od waszego Pana, i reszta tego, co pozostawil rÃ³d Mojzesza i Aarona - a poniosa ja aniolowie. Zaprawde, w tym jest znak dla was, jesli jestescie wierzacymi!"

249. A kiedy wystapil Saul z wojskami, powiedzial: "Oto BÃ³g doswiadczy was przez rzeke: ten, kto z niej wypije, ten nie bedzie

ode mnie; a ten, kto jej nie skosztuje, ten bedzie ode mnie; z wyjatkiem tego, kto raz zaczerpnie z niej swoja reka." Lecz oni pili z niej, z wyjatkiem niewielu. A kiedy przez nia przeszli, on i ci, ktÃ³rzy razem z nim uwierzyli: "My nie mamy dzisiaj zadnej wladzy nad Goliatem i jego wojskami." I powiedzieli ci, ktÃ³rzy sadzili, ze spotkaja sie z Bogiem: "Jak czesto maly oddzial odnosi zwyciestwo nad licznym oddzialem za zezwoleniem Boga!" BÃ³g jest z tymi, ktÃ³rzy sa cierpliwi!

250. A kiedy oni wystapili przeciw Goliatowi i jego wojskom, powiedzieli: Panie nasz! " Wylej na nas cierpliwosc i umocnij nasze stopy, i dopomÃ³z nam przeciw ludowi niewiernych!"

251. I zmusili ich do ucieczki za zezwoleniem Boga; i Dawid zabil Goliata. BÃ³g dal mu krÃ³lestwo i madrosc i nauczyl go tego, czego chcial. I gdyby BÃ³g nie powstrzymal jednych ludzi przez drugich, to ziemia zostalaby zniszczona. Ale, zaprawde, BÃ³g jest wladca laski dla swiatÃ³w!

252. Takie sa znaki Boga, ktÃ³re tobie recytujemy z pelna prawda. I, z pewnoscia, ty jestes wsrÃ³d poslancÃ³w.

253. Oto tacy sa poslancy! Wywyzszylismy jednych z nich ponad drugich. WsrÃ³d nich sa tacy, z ktÃ³rymi mÃ³wil BÃ³g; i wywyzszyl jednych z nich w hierarchii. I dalismy Jezusowi, synowi Marii, jasne dowody, i umocnilismy Go przez Ducha swietego. I gdyby zechcial BÃ³g, to nie zwalczaliby sie ci, ktÃ³rzy przyszli do nich, kiedy juz otrzymali jasne dowody. Lecz oni sie porÃ³znili. WsrÃ³d nich byli tacy, ktÃ³rzy uwierzyli, i wsrÃ³d. nich byli tacy, ktÃ³rzy nie uwierzyli. A gdyby zechcial BÃ³g, to oni nie walczyliby ze soba. Lecz BÃ³g czyni to, co chce.

254. O wy, ktÃ³rzy wierzycie, rozdawajcie z tego, w co was zaopatrzylismy, zanim nadejdzie dzien, kiedy nie bedzie ani handlu, ani przyjazni, ani wstawiennictwa. Niewierni sa niesprawiedliwi!

255. BÃ³g! Nie ma boga, jak tylko On - Zyjacy, Istniejacy! Nie chwyta Go ni drzemka, ni sen. Do Niego nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! A ktÃ³z bedzie sie wstawial u Niego inaczej jak za Jego zezwoleniem? On wie, co bylo przed nimi, i On wie, co bedzie po nich. Oni nie obejmuja niczego z Jego wiedzy, oprÃ³cz tego, co On zechce. Jego tron jest tak rozlegly jak niebiosa i ziemia; Jego nie meczy utrzymywanie ich. On jest Wyniosly, Ogromny!

256. Nie ma przymusu w religii! Prawosc wyrÃ³znila sie od nieprawosci. I ten, kto odrzuca falszywe bÃ³stwa, a wierzy w Boga, uchwycil za najpewniejszy uchwyt, nie majacy zadnego pekniecia. BÃ³g jest slyszacy,. wszechwiedzacy!

257. BÃ³g jest opiekunem tych, ktÃ³rzy wierza; On ich wyprowadza z ciemnosci ku swiatlu. A opiekunami tych, ktÃ³rzy nie uwierzyli, sa falszywe bÃ³stwa. One ich wyprowadza ze swiatla ku ciemnosciom. Tacy sa mieszkancami ognia; oni tam beda przebywac na wieki!

258. Czy ty nie widziales tego, ktÃ³ry prowadzil spÃ³r z Abrahamem w sprawie jego Pana, poniewaz BÃ³g dal mu krÃ³lestwo? Oto powiedzial Abraham: "Panie mÃ³j! Ty jestes Tym, ktÃ³ry daje zycie i sprowadza smierc." On powiedzial: "Ja daje zycie i sprowadzam smierc." Powiedzial Abraham: "Oto BÃ³g przywodzi slonce ze wschodu, wiec ty przywiedz je z zachodu!" I zawstydzony zostal ten, ktÃ³ry nie uwierzyl. BÃ³g nie prowadzi prosta droga niesprawiedliwych!

259. Albo takiego jak ten, ktÃ³ry przechodzil mimo miasta lezacego w gruzach az do fundamentÃ³w; on powiedzial: "Jak ozywi je BÃ³g, po tym jak ono umarlo?" Usmiercil go BÃ³g na sto lat, potem go wskrzesil, mÃ³wiac: "Ile ty tam przebywales?" On powiedzial: "Przebywalem tam dzien lub czesc dnia." Powiedzial BÃ³g: "Nie, ty przebywales tam sto lat! I popatrz na twoje jedzenie i picie, one sie nie zepsuly. ' I popatrz na twojego osla! - My czynimy z ciebie znak dla ludzi - popatrz na te kosci, jak My je zestawimy, a nastepnie obleczemy je w cialo!" A kiedy sie to stalo jasne, on powiedzial: "Wiem; ze BÃ³g jest nad kazda rzecza wszechwladny!"

260. I oto powiedzial Abraham: "Panie mÃ³j!. Pokaz mi, jak ozywiasz zmarlych!" Powiedzial: "Czy ty nie wierzysz?" On powiedzial: "Tak! Lecz niech sie moje serce uspokoi." Powiedzial: "Wez wiec cztery ptaki i przycisnij je do siebie; potem polÃ³z na kazdej gÃ³rze jakas czesc z nich i zawolaj je, . a one przyleca do ciebie pospiesznie. Wiedz, ze BÃ³g jest potezny, madry!"

261. Ci, ktÃ³rzy rozdaja swoje majatki na drodze Boga, sa podobni do ziarna, ktÃ³re wydalo siedem klosÃ³w, a w kazdym klosie - sto ziaren. BÃ³g daje wielokrotnie temu, komu chce. BÃ³g jest wszechobejmujacy, wszechwiedzacy!

262. Ci, ktÃ³rzy rozdaja swoje majatki na drodze Boga, nie czyniac z tego powodu zadnego wyrzutu czy szkody - otrzymaja nagrode u swego Pana, nie doznaja zadnego leku ani nie beda sie smucic.

263. Uprzejme slowa i przebaczenie sa lepsze niz jalmuzna, po ktÃ³rej nastepuje obraza. BÃ³g jest bogaty, wspanialomyslny!

264. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! Nie czyncie daremna waszej jalmuzny przez wyrzuty i obraze, tak jak ten, ktÃ³ry rozdaje swÃ³j majatek przez wzglad na ludzi, a nie wierzy w Boga i w Dzien Ostatni. On jest podobny do skaly pokrytej ziemia: dosiega ja burza deszczowa i pozostawia ja naga i twarda. Oni nie maja zadnej wladzy nad niczym, co zyskali. A BÃ³g nie prowadzi droga prosta ludzi niewiernych!

265. Ci, ktÃ³rzy rozdaja swoje majatki, pragnac przypodobac sie Bogu i umocnic swoje dusze, sa podobni do ogrodu na wzgÃ³rzu: dosiega go burza deszczowa i on przynosi podwÃ³jne plony. A jesli nie dosiegnie go burza deszczowa, to tylko rosa... BÃ³g widzi dobrze to, co wy czynicie!

266. Czy chcialby ktÃ³rys z was miec ogrÃ³d z palm i winnej latorosli, gdzie w dole plyna strumyki, gdzie sa dla niego wszelkiego rodzaju owoce? I oto dosieglaby go starosc - a jego potomstwo byloby slabowite - a na ogrÃ³d jego spadlby ognisty huragan i spalilby go. W ten sposÃ³b wyjasnia wam BÃ³g znaki. Byc moze, wy sie zastanowicie!

267. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! Rozdawajcie z dobrych rzeczy, ' ktÃ³re zyskaliscie, i z tego, co wyprowadzilismy dla was z ziemi. Nie zmierzajcie do tego, co podle, aby z tego rozdawac, i czego sami nie wzielibyscie, jeslibyscie nie przymkneli na to oczu. Wiedzcie, ze BÃ³g jest bogaty, godny chwaly!

268. Szatan obiecuje wam ubÃ³stwo i nakazuje wam bezecenstwo; a BÃ³g obiecuje wam od Siebie przebaczenie i laske. BÃ³g jest wszechobejmujacy, wszechwiedzacy!

269. On daje madrosc temu, komu chce. A komu darowano madrosc, temu darowano obfite dobro. Ale przypominaja sobie to tylko ludzie obdarzeni rozumem.

270. I cokolwiek rozdajecie jako jalmuzne albo jakiekolwiek skladacie slubowanie - to, zaprawde, wie to BÃ³g! A niesprawiedliwi nie beda mieli pomocnikÃ³w!

271. Jesli dajecie jawnie jalmuzne, to jest dobrze; ale jesli ja ukrywacie i dajecie biednym, to jest lepsze dla was i to zmazuje wam nieco waszych zlych czynÃ³w. BÃ³g jest w pelni swiadomy tego, co czynicie!

272. Nie do ciebie nalezy prowadzenie ich droga prosta; lecz BÃ³g prowadzi droga prosta, kogo chce. A co rozdajecie z dobra - to dla samych siebie; wy rozdajecie tylko, poszukujac oblicza Boga. I cokolwiek rozdacie z dobra, to zostanie wam w pelni odplacone i nie doznacie niesprawiedliwosci.

273. To jest dla ubogich, ktÃ³rzy zostali doprowadzeni do biedy, dzialajac na drodze Boga, i nie moga wedrowac po ziemi; glupiec uwaza ich za bogatych z powodu ich wstrzemiezliwosci, ale ty poznasz ich po ich znamionach: oni nie prosza ludzi natretnie: A cokolwiek wy rozdajecie z dobra, to, zaprawde, BÃ³g o tym wie dobrze!

274. Ci, ktÃ³rzy rozdaja swoje majatki noca i dniem, skrycie i jawnie, otrzymaja nagrode u swego Pana, nie doznaja strachu i nie beda sie smucic!

275. A ci, ktÃ³rzy pozeraja lichwe, nie powstana inaczej, niz powstaje ten, ktÃ³rego przewrÃ³cil szatan przez dotkniecie. Tak jest, poniewaz oni mÃ³wia: "Iiandel jest podobny do lichwy." Lecz BÃ³g dozwolil handel, a zakazal lichwy. A ten, kto otrzymal napomnienie od swego Pana i powstrzymal sie, bedzie mial swoje poprzednie zyski i jego sprawa nalezy do Boga. A ktÃ³rzy powrÃ³ca, tacy beda mieszkancami ognia; oni tam beda przebywac na wieki.

276. BÃ³g zniweczy lichwe, a pomnozy dawanie jalmuzny. BÃ³g nie miluje zadnego niewiernego grzesznika!

277. Zaprawde, ci, ktÃ³rzy wierza i czynia dobre dziela; ci, ktÃ³rzy odprawiaja modlitwe i daja jalmuzne - beda mieli nagrode u swego Pana; nie doznaja strachu ! i nie beda sie smucic

278. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! BÃ³jcie sie Boga i porzuccie to, co pozostalo z lichwy, jesli jestescie wierzacymi!

279. Jesli jednak tego nie uczynicie, to oczekujcie wezwania do wojny od Boga i Jego Poslanca! A jesli sie nawrÃ³cicie, to otrzymacie swÃ³j kapital. Nie czyncie niesprawiedliwosci, to i wy nie doznacie niesprawiedliwosci!

280. A jesli kto jest w trudnym polozeniu, to nalezy poczekae, az jego sytuacja sie poprawi; ale darowanie tego jako jalmuzny jest dla was lepsze; zebyscie tylko wiedzieli!

281. I bÃ³jcie sie Dnia, kiedy zostaniecie sprowadzeni do Boga! Wtedy zostanie wyplacone w pelni kazdej duszy, co ona zarobila - i nikt nie dozna niesprawiedliwosci.

282. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! Jesli zaciagacie dlug miedzy soba na okreslony czas, to zapisujcie to! I niech zapisuje miedzy wami pisarz, wedlÃ³g sprawiedliwosci. I niech pisarz nie sprzeciwia sie, by pisac tak, jak nauczyl go BÃ³g. I niech on pisze, a dluznik niech dyktuje! I niech sie boi Boga, swojego Pana, i niczego z tego nie umniejsza. A jesli dluznik jest glupcem, slabym albo nie moze dyktowac, niech dyktuje jego opiekun, zgodnie ze sprawiedliwoscia! Zadajcie swiadectwa dwÃ³ch swiadkÃ³w sposrÃ³d waszych mezczyzn! A jesli nie bedzie dwÃ³ch mezczyzn, to jeden mezczyzna i dwie kobiety moga byc swiadkami, na ktÃ³rych sie zgodzicie; jesli jedna z nich zbladzi, to druga bedzie mogla ja napomniec. A swiadkowie niech nie odmawiaja, kiedy sa wzywani! I nie wzdragajcie sie tego zapisywac - czy to bedzie dlug maly, czy duzy - z zaznaczeniem jego terminu. To jest dla was sprawiedliwsze w obliczu Boga i bardziej prawidlowe dla swiadectwa, i odpowiedniejsze dla usuniecia watpliwosci. Chyba ze to jest handel towarem, ktÃ³ry wy sobie przekazujecie z reki do reki; wtedy nie popelnicie grzechu, jesli tego nie zapiszecie. I zadajcie swiadkÃ³w, kiedy dokonujecie miedzy soba transakcji, i nie wywierajcie zadnego przymusu ani na pisarza, ani na swiadka! A jesli tak czynicie, to popelniacie grzech. BÃ³jcie sie Boga! BÃ³g was poucza. On o kazdej rzeczy jest wszechwiedzacy!

283. A jesli jestescie w podrÃ³zy i nie znajdujecie pisarza - to powinniscie wziac zastaw. A jesli jeden z was powierza drugiemu jakis depozyt, to ten, ktÃ³remu go powierzono, powinien go zwrÃ³cic; i niech boi sie Boga, swojego Pana! Nie ukrywajcie swiadectwa! Ktokolwiek je ukrywa - to, zaprawde, jego serce jest grzeszne! A BÃ³g wie dobrze, co wy czynicie!

284. Do Boga nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! I czy wy ukazujecie to, co jest w waszych duszach, czy tez ukrywacie, BÃ³g z tego zazada od was rachunku. On przebaczy temu, komu zechce, i On ukarze tego, kogo zechce. BÃ³g jest nad kazda rzecza wszechwladny!

285. Poslaniec i ludzie wierzacy uwierzyli w to, co im zostalo zeslane od ich Pana. Wszyscy uwierzyli w Boga i w Jego aniolÃ³w, w Jego Ksiegi i w Jego poslancÃ³w. My nie czynimy rÃ³znicy miedzy zadnym z Jego poslancÃ³w! Oni powiedzieli: "Uslyszelismy i posluchalismy! Twoje przebaczenie! Panie nasz! Do Ciebie zmierza wedrowanie!"

286. BÃ³g nie naklada na dusze niczego wiecej nad jej mozliwosci. Dla niej bedzie to, co dla siebie zyskala; i przeciwko niej bedzie to, co ona zyskala! Panie nasz! Nie bierz nam za zle, jesli zapomnielismy lub jesli zgrzeszylismy! Panie nasz! nie nakladaj na nas ciezaru, jak nalozyles na tych, ktÃ³rzy byli przed nami! Panie nasz! Nie nakladaj na nas tego, czego my nie jestesmy w stanie uniesc! Odpusc nam, przebacz nam i zmiluj sie nad nami! Ty jestes naszym Panem! DopomÃ³z nam przeciw ludowi niewiernych!